

РЕШЕНИЕ

№ 4221

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 23.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3057** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от Р. К. П. срещу Столична община, с която е предявен иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за сумата от 329, 88 лева /триста двадесет и девет лева и осемдесет и осем стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди, изразяващи се в глоба в размер на 100 /сто/ лева и разноски в размер на 229, 88 лева /двеста двадесет и девет лева и осемдесет и осем стотинки/, заплатени от ищцата П. по изпълнително дело № 20208600401989 на ЧСИ В. М., които вреди са претърпени от незаконосъобразни действия на Столична община - възлагането за принудително събиране на наложено административно наказание глоба, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и разноски за настоящето производство.

В съдебното заседание ищцата се представлява от адв. К., който поддържа исковата молба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва допустимостта на иска в частта, с която е са претендирани разноските в изпълнителното производство, като в останалата част намира иска за неоснователен.

Заклучението на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че исковата

претенция е недоказана.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Срещу Р. К. П. е било издадено Наказателно постановление № СОА-17-РД11-2332/ 06. 04. 2017 г. от зам.-кмета на Столична община, с което за извършено нарушение по чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община/НРУПОГТТСО/, като е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 100 /сто/ лева.

С Покана за доброволно изпълнение, изх. № 97795/ 19. 11. 2019 г. до Р. К. П., ЧСИ рег. № 860 В. М. уведомила ищцата за образуваното изпълнително дело № 20198600401989, с посочено задължение в общ размер на 344, 50 лева, от които 100 лева – глоба в полза на вискателя Столична община по наказателното постановление; 232, 50 лева разноски по изпълнителното дело, както и 12 лева - сума по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ.

Посочената сума е постъпила по изпълнителното дело на 3. 08. 2021 г., като е разпределена както следва: 100 лева към Столична община, район О., 14, 62 лева към ТД на НАП – С., 229, 88 лева – такси към ЧСИ от ТТР ЗЧСИ.

С Решение от 16. 07. 2021 г. на Софийския районен съд, постановено НАХД № 2982/ 2021 г. е отменено Наказателно постановление № СОА-17-РД11-2332/ 06. 04. 2017 г. от зам.-кмета на Столична община. Посоченият съдебен акт е влязъл в сила на 1. 03. 2022, след като е потвърден с Решение № 1323, постановено по адм. дело № 8784/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимирианият

ответник по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви искът за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1 т.1 ДР на АПК в случая се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо Столична община се явява надлежният ответник по предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно отговорността на държавата или общината възниква при наличието на няколко предпоставки, а именно: 1. Незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; 2. Незаконосъобразният административен акт, респ. действие или бездействие да е при или по повод изпълнение на административна дейност; 3. Реално претърпяна вреда /имуществена и/или неимуществена/ и 4. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. Тези нормативно регламентирани предпоставки трябва да са налице кумулативно - липсата на който и да е от елементите от правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди възпрепятства възможността да се реализира отговорността на държавата респ. на общината по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл. 203 и сл. от АПК, като доказателствената тежест за установяването им се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за понесените вреди.

Съдът намира, че в процесния случай липсва посочената съвкупност от предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за вреди.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че са налице първите две законово регламентирани материалноправни предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за възникване правото на обезщетение за претърпени от ищеца вреди от незаконосъобразен акт на административен орган - отменено като незаконосъобразно наказателно постановление. Но наличието на другите два от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав за ангажиране отговорността на държавата - настъпването на имуществени и/или неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразна административна дейност, съдът приема за недоказано, поради което и исковата претенция се явява неоснователна.

На първо място, исковата претенция е основана на издаването на незаконосъобразен административен акт, като не се твърди да са налице незаконосъобразни действия или бездействия на административен орган. Безспорно е, че вследствие на предприети действия от страна на Столична община е образувано изпълнително дело № 20208600401989 на ЧСИ В. М.. Поради това претърпените негативни последици от проведеното изпълнителното дело не са в пряка причинно-следствена връзка от издадения незаконосъобразен акт, а са в резултат от предприети действия от страна на орган при Столична община, каквито заявени претенции обаче липсват в исковата молба. Ето защо не се установява, че вредите,

претендирани с настоящата искова молба, са в пряка причинно-следствена връзка с издаденото наказателно постановление.

На следващо място, по делото не са представени доказателства, че именно ищцата е заплатила сумата, дължима по изпълнителното дело, поради което съдът приема за недоказани настъпили вреди в нейния патримониум. Не е доказано от представеното Удостоверение на л. 9 от делото, че именно ищцата е заплатила сумата от 344,50 лева, постъпила по изпълнително дело № 20198600401989.

Горните съображения мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че искът е неоснователен, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника, както и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 от АПК, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на Столична [община] сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 203 от АПК и чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, Административен съд, С. град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба с вх. на АССГ № 12335/01.04.2022 г., подадена от Р. К. П. срещу Столична община, с която е предявен иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за сумата от 329, 88 лева /триста двадесет и девет лева и осемдесет и осем стотинки/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Р. К. П. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: